

รู้จัก (ไม่ลับ) ฉบับย่อ

“โรคติดต่ออุบัติใหม่”

โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง
หรือ **โรคเมอร์ส**

Middle East Respiratory Syndrome :

MERS

เกิดจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา การระบาดส่วนใหญ่อยู่ในประเทศแถบ
ตะวันออกกลาง พบการติดเชื้อจากคนสู่คนในวงจำกัด พบในกลุ่มผู้ป่วย
ด้วยกันหลายกลุ่ม ได้แก่ ผู้ดูแลใกล้ชิด สมาชิกครอบครัวเดียวกัน บุคลากร
ทางการแพทย์ แต่ยังไม่มีการแพร่กระจายของเชื้อในวงกว้าง

တာဝန်

คล้ายกับผู้ป่วย
โรคซิฟิลิสใหญ่ คือ มีไข้ ไอ
มีน้ำมูก เจ็บคอ บางรายอาจมี
อาการท้องเสียร่วมด้วย ในผู้ป่วย
ที่มีอาการรุนแรงอาจมีการ:
การหายใจล้มเหลว ทั้งนี้ ต้องมี
การตรวจทางห้องปฏิบัติการ
เพื่อการยืนยันเชื้อ

សម័យវិភាគ
2-14 ឆ្នាំ

ការសិក្សា

สามารถแพร่ผ่านทาง
ของฟอสเฟต เป็นเหตุ ให้กลาย
ของฟอสเฟต จากการที่ อาจ
และมีการจัดการที่ผิดพลาดอย่างใกล้ชิด
กับฟอสเฟตโดยมีวิธีการป้องกันตนเอง
โดยอาศัยในโรงพยาบาล
ทั้งนี้ ในทางทฤษฎีควรต้องพิจารณา
กันด้วย เช่นนี้มันเป็นเรื่องยากด้วย
โดยพิจารณาจาก

การรณรงค์

เป็นการรักษาตามอาหาร
แบบประคับประคอง
ยังไม่มียาขับ
และยารักษาที่จำเพาะ

สำหรับผู้เดินทางทั่วไป : ควรปฏิบัติตัวดังนี้

01 หลักเสียงการคลุกกลสีไล่ซัดพที่มีอาการไอ หรือจาม

02 หลีกเลี่ยงการเข้าไปในฟาร์มสัตว์ หรือสัมผัสสัตว์ป่าต่างๆ หรือต้อนน้ำนมดิบ โดยเฉพาะน้ำนมอู

03 ปฏิบัติตามสุขอนามัย กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือบ่อยๆ ด้วยน้ำและสบู่

04 ถ้ามีอาการไข้ ไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ ควรหลีกเลี่ยงการสัมผัส
บุคคลที่ป่วยกับคุณคนอื่น เพื่อลดการแพร่กระจายเชื้อ

05 หลังจากกลับจากการเดินทาง หากภายใน 14 วัน มีไข้ ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูก หอบเหนื่อย หายใจลำบาก รับพบแพทย์ทันที พร้อมแจ้งประวัติการเดินทาง

โรคติดเชื้อไวรัสอีโบลา

(Ebola Virus Disease : EVD)

โรคติดเชื้อไวรัสอีโบลา เป็นโรคที่พบได้ยากเมื่อเทียบกับโรคไข้หวัดใหญ่ แต่หากเกิดการติดเชื้อจากไวรัสอีโบลาแล้วนั้นมีความรุนแรงถึงชีวิตได้ เชื้อเข้าสู่ร่างกายได้ทางปาก จูก และตา หรือบาดแผลทางผิวหนัง

ติดต่อได้จากการสัมผัส

ระยะฟักตัว 2-21 วัน

ผู้ติดเชื้อไวรัสอีโบลา

ยังไม่สามารถแพร่เชื้อได้จนกว่าจะแสดงอาการป่วยทั้งหลาย

- มีไข้สูง
 - บวมศีรษะรุนแรง
 - เจ็บกล้ามเนื้อ
 - อ่อนเพลียมาก
 - อาเจียนและท้องเสีย
- หลังรับเชื้อ 3-6 วัน
- มีเลือดออกหรือมีรอยพองๆ โดยไม่ทราบสาเหตุ

อาการของโรค

ไม่มีวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสอีโบลา และยารักษาจำเพาะ ขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการศึกษาวิจัย

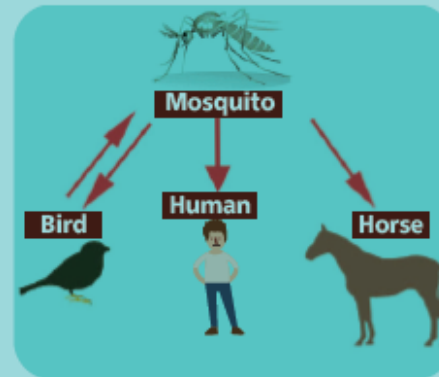
คำแนะนำสำหรับบุคคลทั่วไป และผู้เดินทางไปต่างประเทศ

- หลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ป่า การรับประทานสัตว์ป่าที่ป่วยตายโดยไม่ทราบสาเหตุ
- หลีกเลี่ยงการสัมผัสกับสารคัดหลั่ง เช่น เลือด ขน หรือสิ่งของเครื่องใช้ของผู้ป่วย
- หลีกเลี่ยงการสัมผัสโดยตรงกับผู้ป่วย หากมีความจำเป็นให้สวมอุปกรณ์ป้องกันร่างกาย และล้างมือบ่อยๆ

หากมีอาการป่วย เช่น ไข้สูง อ่อนเพลีย บวมศีรษะ บวมกล้ามเนื้อ เจ็บคอ อาเจียน ท้องเสีย และมีผื่นบนผิวหนังตามตัว รับประทานยาทันที และแจ้งประวัติการเดินทาง

โรคไข้เวสต์ไนล์

(West Nile Fever)

เกิดจากเชื้อไวรัสเวสต์ไนล์ ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกับโรคไข้สมองอักเสบ เชื้อไวรัสเวสต์ไนล์ ถูกแยกเชื้อได้เป็นครั้งแรกในเมืองเวสต์ไนล์ประเทศยูกันดา ในปี พ.ศ.2480 มีขุมเป็นแมลงนำโรค และมันก็เป็นแหล่งรังโรคโดยมักจะไม่ทำให้นกป่วยหรือเกิดการระบาดรุนแรง นอกจากนี้ พบการติดเชื้อได้ในสัตว์หลายชนิด เช่น คน ม้า แมว ค้างคาว กระรอก กระต่าย

สำหรับประเทศไทย ยังไม่มีรายงานการระบาดของโรคนี้ในคน และสัตว์

การรักษา

ไม่มียารักษา โดยเฉพาะ ให้รักษาตามอาการ หรือใช้การรักษาแบบประคับประคอง

ระยะฟักตัวของโรค โดยเฉลี่ย 5-15 วัน

วิธีการป้องกันและควบคุมโรค

หลีกเลี่ยงการถูกยุงกัด หากจำเป็นต้องออกนอกบ้าน ในเวลาพลค่ำและกลางคืนควรสวมเสื้อผ้ามิดชิด

หมั่นตรวจสอบและทำลายแหล่งเพาะพันธุ์

ใช้ยาทาผิวป้องกันแมลงหรือยุงกัด (ไม่ควรใช้ในเด็กเล็กที่มีอายุต่ำกว่า 3 ปี เพราะอาจทำให้เกิดการระคายเคืองได้)

โรคไข้หวัดนก

Avian Influenza

โรคไข้หวัดนกเป็นโรคที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัส Avian Influenza ชนิด A ในสัตว์ปีก โดยสัตว์ปีกทุกชนิดมีโอกาสติดเชื้อมีได้ เช่น ไก่ เป็ด นกชายทะเล เป็นต้น ซึ่งสามารถก่อโรคในคนมีหลายสายพันธุ์และสายพันธุ์ที่มีความรุนแรง คือ H5N1 และ H7N9

อาการของโรค

มีไข้สูง มีน้ำมูก ไอ เจ็บคอ และปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ อาการแทรกซ้อนรุนแรง เช่น ปอดบวมระบบหายใจล้มเหลว โดยเฉพาะในเด็ก และผู้สูงอายุ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับชนิดของสายพันธุ์

ระยะฟักตัวของโรค

มีระยะฟักตัว 2-7 วัน

การรักษา

ยาต้านไวรัส คือ ยาโอเซลทามิเวียร์ รวมทั้งต้องได้รับการรักษาตามอาการ ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดจากแพทย์

การติดต่อ

จากการสัมผัสกับสัตว์ป่วยโดยตรง และโดยอ้อมจากการสัมผัสสารคัดหลั่งจากสัตว์ที่เป็นโรค เช่น อุจจาระ น้ำมูก น้ำตา น้ำลายของสัตว์ป่วย แล้วนำเอามือมาสัมผัสกับหน้า จมูก หรือปากตนเอง ทำให้รับเชื้อเข้าสู่ร่างกาย

การป้องกัน

06

หากมีอาการ ไข้ ไอ โดยเฉพาผู้ที่อาศัยในพื้นที่เสี่ยง เช่น ย้าย และขายสัตว์ปีก หรือ ที่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ไม่ปลอดภัย พร้อมแจ้งประวัติการสัมผัสสัตว์ปีกต่อสาธารณสุข

05

ล้างมือทุกครั้ง หลังสัมผัสกับสัตว์ปีก และสารคัดหลั่งของสัตว์ปีก ด้วยน้ำและสบู่

04

หากต้องสัมผัสกับสัตว์ปีก ในสถานที่ที่มีการระบาดในพื้นที่ ให้สวมหน้ากากอนามัย และสวมถุงมือ

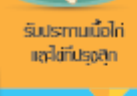
03

กินไข่สุกหรือปรุงสุกให้สุกดีในอุณหภูมิที่ปลอดภัย หรือให้สัตว์อื่นกิน

02

หลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ปีกที่ป่วยหรือตาย

รับประทานเนื้อไก่และสัตว์ปีกปรุงสุก

ข้อแตกต่างของไข้หวัดนกสายพันธุ์ H5N1 กับสายพันธุ์ H7N9

อาการ H5N1

มักมีไข้สูง ปวดศีรษะ ปวดเมื่อย กล้ามเนื้ออ่อนเพลีย มีน้ำมูก ไอ เจ็บคอ

อาการ H7N9

ส่วนใหญ่มีอาการปวดศีรษะรุนแรง ร่วมกับอาการไข้ หายใจลำบาก และมีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ แต่พบได้น้อยมาก

การติดเชื้อ

สามารถติดเชื้อได้จากการสัมผัสกับสัตว์ป่วย เช่น สารคัดหลั่ง จากสัตว์ อุจจาระ น้ำมูก น้ำตา น้ำลายของสัตว์ป่วย สัตว์ปีกที่ป่วย มักจะซูบผอม ขนยุ่ง ขนร่วง ซึม อาจตายกะทันหันหรือพบการตายผิดปกติจำนวนมาก

การติดเชื้อ

ผู้ป่วยมักมีประวัติการสัมผัสกับสัตว์ปีกที่เป็นโรค ทั้งทางตรงและทางอ้อม การติดเชื้อในสัตว์ปีก ไม่ได้ทำให้สัตว์แสดงอาการป่วย ทำให้ยากที่จะหาสาเหตุที่แน่ชัดว่าผู้ป่วยติดเชื้อมาจากสัตว์โดยตรงหรือไม่

สายด่วนกรมควบคุมโรค 1422

โรคลีเจียนเนร์ (Legionellosis)

โรคลีเจียนเนร์ เป็นโรคติดเชื้อแบคทีเรียชนิดเฉียบพลันจากสิ่งแวดล้อม เกิดจากเชื้อแบคทีเรียลีเจียนเนลล่า ที่พบปนเปื้อนในน้ำ เช่น ระบบน้ำดื่ม หอหล่อเย็นของเครื่องปรับอากาศ ระบบทำน้ำอุ่น ระบบอ่างน้ำวน เครื่องช่วยหายใจ และน้ำพุ เป็นต้น ก่อให้เกิดอาการได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ โรคปอดอักเสบลีเจียนเนร์ อาการจะรุนแรงและอัตราป่วยตายสูง และโรคลีเจียนเนร์ชนิดไม่มีการปอดอักเสบ หรือที่เรียกว่าไข้ปอนเตียก

สามารถติดต่อได้จาก

การได้รับเชื้อแบคทีเรียที่แพร่กระจายในอากาศ เข้าสู่ทางเดินหายใจ รวมถึงการสำลักน้ำที่มีเชื้อเข้าสู่ทางเดินหายใจ แต่ยังไม่มีการยืนยันการแพร่ระบาดจากคนสู่คนพบผู้ป่วยได้ตลอดทั้งปี ส่วนใหญ่จะพบในช่วงฤดูร้อน และช่วงปลายฝนต้นหนาว

การรักษา

ยาตัวแรกที่น่ามาใช้ในการรักษา คือ erythromycin หลังจากนั้นจึงมีการใช้ยาตัวอื่นๆ เช่น clarithromycin และ azithromycin และมีการใช้ rifampicin

มาตรการที่มีประสิทธิภาพที่ดีที่สุดในการป้องกันการระบาด คือ การบำรุงรักษาที่เหมาะสมและการฆ่าเชื้อในระบบอ่างน้ำวนของสปา หอหล่อเย็น และแหล่งน้ำดื่ม

โรคไข้เหลือง (Yellow Fever)

โรคไข้เหลือง เป็นโรคติดต่อเกิดจากเชื้อไวรัสไข้เหลือง "flavivirus." โดยมียุงลายเป็นพาหะนำเชื้อจากผู้ป่วย หรือสิ่งที่เป็นโรคไข้เหลืองไปสู่คนปกติ

อาการ

ไข้สูง หนาวสั่น ปวดศีรษะ และปวดหลังและเอว คลื่นไส้อาเจียน จะมีเลือดออกทางปาก ทางมูก อาจมีอาเจียน หรือถ่ายอุจจาระเป็นเลือด ผู้ป่วยมักมีอาการปวดเหลืองเล็กน้อย และจะเหลืองมากขึ้น ในระยะต่อมา จนเสียชีวิต เนื่องจากตับวายและไตวาย

การป้องกันโรค

ผู้ที่ฉีดวัคซีนต้องมีอายุตั้งแต่ 9 เดือนขึ้นไป

การรักษา

ไม่มีการรักษาที่จำเพาะสำหรับโรคไข้เหลือง เน้นการรักษาตามอาการ ด้วยการให้ยาลดไข้ และสารน้ำทางปาก เพื่อลดไข้และทดแทนภาวะขาดน้ำ หรือการให้เลือดทดแทนเมื่อเกิดเลือดออกตามระบบต่างๆ

ฉีดวัคซีนป้องกันโรคล่วงหน้าก่อนออกเดินทาง ไปประเทศที่เป็นเขตติดโรคไข้เหลือง 10 วัน วัคซีนนี้จะให้ภูมิคุ้มกันโรคได้นาน 10 ปี

ขณะอาศัยอยู่ในประเทศเขตติดโรคจะต้องระมัดระวังอย่าให้ยุงลายกัด ควรทายากันยุงติดตัวไปด้วย

สำหรับผู้เดินทางที่มาจากเขตติดโรคไข้เหลืองเดินทางเข้ามาในประเทศไทย หรือไม่มีฉีดวัคซีนก่อนออกเดินทางไปในประเทศเขตติดโรค หรือถ้าไม่มีใบสำคัญรับรองการฉีดวัคซีน ป้องกันโรคไข้เหลือง จะต้องได้รับการฉีดวัคซีนและรายงานสุขภาพกับเจ้าพนักงานสาธารณสุขสุภาพภายในระยะเวลา 6 วัน

โรคไข้ลัสซา (Lassa fever)

ลักษณะโรค

เป็นไข้เฉียบพลันในช่วงระยะเวลา 1- 4 สัปดาห์
เกิดจากการติดเชื้อไวรัสลัสซา (Lassa virus)
ซึ่งเป็นสายพันธุ์ arenavirus โดยมีหนูเป็น
พาหะนำโรค ติดต่อกับเศษอาหาร หรือของใช้
ในครัวเรือนปนเปื้อนกับอุจจาระหนู

อาการ

มีไข้ ปวดศีรษะ เจ็บคอ มีอาการไอ อาเจียน ท้องร่วง เจ็บหน้าอก
และช่องท้อง อาการไต่จะยังคงมีตลอด หรืออาจไข้สูงเป็นระยะ
อาการตาอักเสบและคออักเสบเป็นหนอง มักพบได้บ่อย ผู้ป่วย
ร้อยละ 80 มักมีอาการไม่รุนแรงหรือไม่มีอาการ ในรายที่มีอาการ
รุนแรงมีอาการเลือดออก จีอก มีอาการหน้าบวม กลืนลำบาก
จะลดลงและการทำงานของเกล็ดเลือดจะผิดปกติ ผู้ป่วยประมาณ
ร้อยละ 25 มีอาการหูหนวกพยาธิ
สภาพที่เส้นประสาทสมอง

ระยะฟักตัว
ของโรค
6-21 วัน

การรักษา

ให้ยาไรบาวิริน (Ribavirin)
ทางหลอดเลือดดำ
ภายใน 6 วันแรกที่เริ่มป่วย

การแพร่ติดต่อโรค

เกิดจากการสัมผัสละอองฝอยหรือการสัมผัส
จากอุจจาระของหนูที่ติดเชื้อตามพื้นผิว เช่น
เตียงนอนหรือการสัมผัสอาหารและน้ำที่ปนเปื้อน
เชื้อหรือการแพร่เชื้อในห้องปฏิบัติการ และ
สภาพแวดล้อมในโรงพยาบาล เช่น การฉีดวัคซีน
โดยการใช้อุปกรณ์ที่ปนเปื้อนเชื้อและติดต่อได้ทางสารคัดหลั่ง
ปัสสาวะ อุจจาระ และโรคนี้ยังสามารถแพร่เชื้อจาก
คนสู่คนทางเพศสัมพันธ์

มาตรการป้องกัน

1. ควบคุมหนู สัตว์กัดแทะ
2. เก็บอาหารในที่เก็บที่
ปราศจากหนู

โรคติดเชื้อสเตรปโตค็อกคัส ซูอิส streptococcus suis

เป็นโรคติดเชื้อแบคทีเรียเฉียบพลัน เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย **Streptococcus suis** อยู่ในกลุ่มอาการไข้สมองอักเสบ และโรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ

อาการ

อาการที่พบได้บ่อย คือ อาการของเยื่อหุ้มสมองอักเสบ เช่น ไข้ ปวดศีรษะ คอแข็ง อาเจียน กล้ามเนื้ออ่อนแรง สับสน พักผ่อนไม่หลับ สูญเสียการได้ยิน จนถึงขั้นหูหนวกถาวร

สามารถติดต่อโรคได้ 3 ทาง ดังนี้

- ทางผิวหนัง มนุษย์สามารถติดเชื้อจากการสัมผัสกับสุกรที่เป็นโรค หรือเนื้อสุกรที่ติดเชื้อ เชื้อจะเข้าสู่ร่างกายผ่านทางบาดแผล รอยถลอก
- ทางการกิน จากการบริโภคเนื้อสุกรที่ดิบๆ หรือปรุงสุกๆ ดิบๆ หรือเลือดสุกรที่ไม่สุก ซึ่งผู้ป่วยคนไทยส่วนใหญ่มักได้รับเชื้อโดยวิธีนี้
- ทางเยื่อเมือก

ระยะฟักตัวของโรค

ประมาณไม่กี่ชั่วโมงถึง 3 วัน ขึ้นอยู่กับปริมาณ ทางเข้าของการติดเชื้อและพื้นฐานสุขภาพผู้ป่วย ไม่มีรายงานการติดต่อระหว่างคน

การรักษาผู้ป่วย

แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การดูแลรักษาแบบทั่วไป และการรักษาเฉพาะโรค

คำแนะนำสำหรับประชาชนทั่วไป

1

การเลือกบริโภคเนื้อสุกรที่สด ไม่มีสีแดงคล้ำหรือมีเลือดคั่งมากๆ

2

ควรนำเนื้อสุกรมาปรุงสุกเท่านั้น ไม่ควรบริโภคเนื้อสุกร เลือด และอวัยวะภายในที่ดิบๆ หรือปรุงสุกๆ ดิบๆ เช่น ลาบ หลู้ เป็นต้น

3

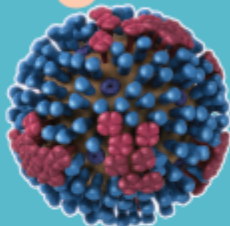
ล้างมือก่อนและหลังสัมผัสเนื้อหรืออวัยวะของสุกรที่จำหน่าย โดยเฉพาะหากมีบาดแผลบริเวณที่สัมผัส

โรคไข้หวัดใหญ่

โรคไข้หวัดใหญ่ เกิดจากเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ (Influenza virus) โดยเชื้อไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาลสามารถจำแนกออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่ ชนิดเอ บี และซี โดยที่พบมากที่สุด คือ ไข้หวัดใหญ่ ชนิดเอ (H1N1) (H3N2) รองลงมาได้แก่ ชนิด บี และซี

อาการของไข้หวัดใหญ่

ไข้สูง ตัวร้อน หนาว ปวดเมื่อยตามกล้ามเนื้อมาก โดยเฉพาะที่หลัง ต้นแขน ต้นขา ปวดศีรษะ อ่อนเพลีย เบื่ออาหาร คัดจมูก มีน้ำมูกใสๆ ไอแห้งๆ ผู้ป่วยส่วนใหญ่มักมีอาการไม่รุนแรง หายป่วยได้โดยไม่ต้องนอนรักษาตัว

ในโรงพยาบาล

อาการจะทุเลาและหายป่วยภายใน 5 – 7 วัน แต่บางรายที่มีอาการปอดอักเสบ รุนแรง จะพบอาการหายใจเร็ว เหนื่อยหอบ หายใจลำบาก ซึ่งอาจทำให้เสียชีวิตได้

การติดต่อ

โรคนี้มักจะระบาดในฤดูหนาวเนื่องจากความชื้นต่ำและอากาศเย็น คนปกติสามารถติดโรคจาก น้ำลาย เสมหะของผู้ป่วยที่ปลิวมากับจามหรือไอผ่านทางลมหายใจ เชื้อยังสามารถผ่านทางปากจากมือที่ปนเปื้อนเชื้อโรคผู้ป่วยสามารถแพร่กระจายเชื้อได้ 1-2 วัน ก่อนที่จะเกิดอาการ และ 1-2 วัน หลังเกิดอาการ ผู้ที่ติดหวัดได้ง่าย คือ เด็กอายุน้อยกว่า 2 ปี เด็กที่ขาดอาหาร เด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก

การรักษา

โรคไข้หวัดใหญ่สามารถรักษาได้ ซึ่งโดยมากเป็นการรักษาตามอาการ แต่ในรายที่มีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ เช่น ในกลุ่มเสี่ยงที่จะมีอาการรุนแรง แพทย์จะมีการพิจารณาให้ยาต้านไวรัสโรคไข้หวัดใหญ่ คือ ยาโอเซลตาไมเวียร์ (oseltamivir)

คำแนะนำสำหรับประชาชนทั่วไป

1. ล้างมือบ่อย ๆ ด้วยน้ำและสบู่ หรือใช้แอลกอฮอล์เจลทำความสะอาดมือ ในกรณีที่มือไม่เปื้อนอะไร
2. ไม่ใช้สิ่งของ เช่น แก้วน้ำ หลอดดูดน้ำ ช้อนอาหาร ผ้าเช็ดมือ-หน้า-ตัว เป็นต้น ร่วมกับผู้อื่น
3. ไม่ควรคลุกคลีใกล้ชิดกับผู้ป่วยที่มีอาการไข้หวัด
4. กินอาหารที่มีประโยชน์ เน้นผัก ผลไม้ นม ไข่ กินอาหารปรุงสุกใหม่ๆ และใช้ช้อนกลางนอนหลับพักพอนให้เพียงพอ และออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
5. ควรหลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานที่ที่มีผู้คนแออัดและอากาศถ่ายเทไม่ดีเป็นเวลานานโดยไม่จำเป็น

โรคไขกัฟหลัองแอง (Meningococcal meningitis)

เป็นโรคที่เกดเจียบพลัน
มีสาเหตุเกิดจากเชื้อแบคทีเรีย
ที่มีชื่อว่า **Neisseria meningitides**
โรคนี้พบได้ทุกกลุ่มอายุ
มักพบมากในกลุ่มคนที่อยู่รวมกัน
อย่างหนาแน่นและแออัด

การติดต่อ

ระยะฟักตัวประมาณ 2-10 วัน
สามารถติดต่อได้โดยการสูดหายใจ
เอาละอองน้ำมูก เสมหะของผู้อื่น
หรือผู้ที่เป็พพาหะ

การรักษา

ใช้ยาปฏิชีวนะ เช่น เพนนิซิลลิน
แอมพิซิลลิน คลอสแรมเฟนิคอล
ร่วมกับการรักษาตามอาการ
เช่น การให้ยาลดไข้ การให้สารน้ำ
เป็นต้น

อาการ

3 อาการสำคัญของโรคนี้
คือ ไข้ ปั่น และเยื่อหุ้มสมองอักเสบ
อาจมี 2 ใน 3 อาการนี้
ในรายที่มีอาการรุนแรงผู้ป่วยจะ
ซึม ชัก ช็อค และอาจเสียชีวิตได้
ภายใน 24 ชั่วโมง
หลังเริ่มมีอาการ

วิธีป้องกัน

เมื่อมีอาการป่วยสงสัย
เป็นโรคนี้ ต้องรีบไปพบแพทย์
เพื่อรับการรักษากันที ซึ่งแพทย์
จะให้ยาปฏิชีวนะที่มีประสิทธิภาพ
ต่อการรักษาโรคนี้

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค
โทรศัพท์ 0 2590 3159
สายด่วนกรมควบคุมโรค 1422
<http://beid.ddc.moph.go.th>

ด้วยความปรารถนาดีจาก องค์การบริหารส่วนตำบลบางลาย